

НИКОЛА ВУЛИЋ

Класични филолог, историчар и епиграфичар
(Скадар, 27. 11. 1872 – Београд, 25. 5. 1945)

Др философије; професор универзитета, Велика школа (1897-1905), Филозофски факултет
Универзитета у Београду (1905-1938).

СКА: прави члан Академије философских наука од 19. 2. 1921; секретар Академије
философских наука од 6. 3. 1928. до 6. 3. 1932; од 7. 3. 1937. до 7. 3. 1939; од 10. 3. 1944.
до 2. 5. 1945.

Приступна беседа: *Историја као наука*. Шт.: СКА Глас 100 (1922) 49–66. Проглашен 10.
4. 1921. (СКА Год. 30 (1921) 180–200)

Биографија, библиографија: ЕСИ 320–321 (С. Ферјанчић). – Старинар н. с. 9–10 (1959)
XV–XXIV (Р. Марић)

Некролог: СКА Год. 52 (1945) 154–159 (Ј. Радонић). – Almanach ÖAW 98 (1949) 202–206.
– Старинар н. с. 2 (1951) 353–354 (Р. Марић). – Südost-F. 12 (1953) 269–270 (В. Saria)

Фотографија: САНУ–Ф 197, 197/1–4г